

ความเชื่อผิด ๆ ของผู้นำสหภาพยุโรปกับสาเหตุวิกฤติด้านอาหารและพลังงานทั่วโลก

ค ว า ม เ ชื่ อ ที่ 1 :

ปฏิบัติการพิเศษทางทหารของกองทัพสหพันธรัฐรัสเซียในยูเครนและภูมิภาคดอนบาส นั้น ได้สร้างสาเหตุแห่งการคุกคามต่อแหล่งอาหารของโลก (ที่มา: เป็นความคิดเห็นโดยผู้แทนระดับสูงของสหภาพยุโรปด้านกิจการต่างประเทศและนโยบายความมั่นคง/รองประธานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนสหภาพยุโรป นายโจเซฟ บอร์เรล (Josep Borrell) ภายหลังการประชุมสภาการต่างประเทศแห่งสหภาพยุโรปเมื่อวันที่ 11 เมษายน 2022 ณ กรุงบรัสเซลส์)

ชื่ อ เ ที่ ชี่ จ จ ริ ง :

สหประชาชาติได้เคยเตือนไว้แล้วเกี่ยวกับความเสี่ยงของวิกฤตอาหารโลกเมื่อสองปีก่อน การขึ้นราคาสูงขึ้นของราคาสินค้าเกษตรในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาได้รับแรงหนุนจากผลกระทบจากการระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 รวมถึงนโยบายด้านเศรษฐกิจและพลังงานที่เกิดขึ้นโดยที่คาดไม่ถึงที่เป็นผลมาจากเศรษฐกิจในประเทศตะวันตกเองเป็นสำคัญ อีกทั้งสงครามการค้าสภาพอากาศที่ไม่เอื้ออำนวย และการสร้างข้อจำกัดขึ้นมาฝ่ายเดียวที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายซึ่งถูกกำหนดขึ้นโดยชาติตะวันตกที่ต่อต้านรัสเซีย ตลอดจนปัญหาการขาดแคลนทุนทรัพย์ของภาคเกษตรเอง

อย่างไรก็ตาม จากข้อมูลขององค์กร UNCTAD ดูเหมือนว่าจะไม่มีการรายงานเกี่ยวกับการขาดแคลนอาหารทั่วโลก โดยปัญหาปัจจุบันอยู่ที่โครงสร้างการจัดจำหน่าย โดยปัจจัยด้านราคาเองก็มีผลด้วยเช่นกัน

ราคาสินค้าเกษตรได้พุ่งสูงขึ้นในปี 2563 และขณะนั้นไม่ได้เป็นผลมาจากปฏิบัติการทางทหารพิเศษในประเทศยูเครน ดัชนีราคาอาหารของ FAO (FFPI) ได้เพิ่มขึ้น 50% ระหว่างปี 2562 ถึง 2563 จากข้อมูลตลาดหลักทรัพย์ ราคาข้าวสาลีเพิ่มขึ้น 25% ในปี 2564 ภายในเดือนกุมภาพันธ์ 2565 เพิ่มขึ้นจากค่าเฉลี่ยแล้ว 31-62% มากกว่าราคาก่อนหน้านี้ 5 ปีที่ผ่านมา ราคาข้าวโพดสำหรับเลี้ยงสัตว์ได้เพิ่มขึ้น 162% ในช่วงสองปีที่ผ่านมา ราคาเรพซีดเพิ่มขึ้น 175%

การระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19

ส่งผลให้เกิดการหยุดชะงักอย่างรุนแรงของห่วงโซ่อุปทาน การผลิต

และการขนส่งทั่วโลก

โดยได้มีมาตรการการเพิ่มปริมาณเงินเข้าไปในเศรษฐกิจของสหภาพยุโรป สหรัฐฯ และญี่ปุ่นเพื่อกระตุ้นให้เกิดการฟื้นตัว

โดยหลังจากเกิดการระบาดทำให้อุปสงค์เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

ส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อพุ่งสูงขึ้น ขณะที่สต็อกอาหารอยู่ที่ระดับต่ำสุดในรอบ 5-10 ปี

โดยมีการเปลี่ยนแปลงจากโครงการพลังงานสีเขียวของสหภาพยุโรปที่ไม่ได้รับคำแ

นะนำที่ดีทำให้ราคาพลังงานสูงขึ้นเป็นประวัติการณ์

ในทางกลับกันก็ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตทางการเกษตรสูงขึ้น

การปรับขึ้นของราคาน้ำมันและไฟฟ้าเพิ่มขึ้นอย่างมาก

(ราคาน้ำมันปรับขึ้นมากกว่า 22% ระหว่างปี 2563-2565

ราคาเฉลี่ยของไฟฟ้าในยุโรปแต่ละระดับสูงสุดเป็นประวัติการณ์ในเดือนมีนาคม 2565

โดยเพิ่มขึ้นถึง 350 - 530 %

ในบางประเทศของทวีปยุโรปเมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันในปี 2564)

สิ่งนี้สะท้อนให้เห็นในทันทีในราคาปุ๋ย (ราคาคาร์บาไมด์และดินประสิวพุ่งสูงขึ้น 3,5-4

เท่า และอื่นๆ เพิ่มขึ้น 2.5-3 เท่า) รวมถึงต้นทุนราคาในการผลิตสินค้ากลุ่มธัญพืช

ปัจจัยเหล่านี้ประกอบกับสภาพอากาศที่ไม่เอื้ออำนวยและภัยธรรมชาติในบางส่วนข

องโลก

ค่าใช้จ่ายด้านการขนส่งที่เพิ่มขึ้นเนื่องจากข้อจำกัดในการเดินทางระหว่างประเทศ ต่อ การ เฝ้า ระวัง การ ระ บ า ด ข อ ง เชื้อ โ ค วิ ด -1 9 ทำให้ การขนส่งระหว่างประเทศหยุดชะงัก และปริมาณการขนส่งลดลง อัตรา ค่า ขน ส่ง เพิ่มขึ้น เกือบ สอง เท่า ผลกระทบร้ายแรงต่อเศรษฐกิจโลกประกอบกับมาตรการคว่ำบาตรเศรษฐกิจเพียงฝ่ายเดียวของตะวันตกซึ่งเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายต่อประเทศรัสเซีย ซึ่งรวมถึงอุปสรรคในการส่งมอบสินค้า ความยากลำบากในการชำระเงิน การ ห้า ม การ ท ำ รุ ร ร ม และ ปัญ หา ด้าน ศุ ล ก า กร ซึ่งได้กลายเป็นปัจจัยเสี่ยงเพิ่มเติมสำหรับความมั่นคงด้านอาหารของโลก

สหภาพยุโรปได้ประกาศอย่างเปิดเผยเกี่ยวกับสงครามการค้าและเศรษฐกิจแบบ บี ด เ ส รี่ จ กั บ ป ร ะ เ ท ศ รั ส เ ชี ย โดยลืมนึกว่ารัสเซียเป็นผู้จัดหาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรขั้นพื้นฐานที่สำคัญระดับโลก (ข้าวสาลี ข้าวบาร์เลย์ เมล็ดทานตะวัน ปุ๋ยแร่ และพืชอาหารสัตว์) รวมถึงผู้มีรายได้น้อยและประเทศที่มีความเสี่ยงจากการขาดแคลนอาหาร

แทนที่จะกล่าวหาว่าประเทศรัสเซีย อย่างไรก็ตาม ไร้เหตุผล ผู้นำยุโรปควรหันไปให้ความสนใจที่การแก้ไขที่เกิดจากการคำนวณที่ผิดพลาดในนโยบาย เศรษฐกิจมหภาค การเงิน การค้า พลังงาน และอุตสาหกรรม เกษตรของตนเอง พวกเขาควรหยุดตั้งตาคณะเสนาบดีการค้าโลกเพื่อแลกกับค่าใช้จ่ายของประเทศกำลัง พัฒนา และละทิ้งแนวปฏิบัติที่ไม่ปกติในการกำหนดมาตรการคว่ำบาตรเพียงฝ่ายเดียวที่ขัดต่อกฎหมายระหว่างประเทศ

ค ว า ม เ ชื้อ อ ที่ 2 : รัสเซียได้ครอบครองดินแดนของยูเครนและทำลายพื้นที่เกษตรกรรมของยูเครน การทำการเกษตรในยูเครนปี 2565 อยู่ภายใต้การคุกคาม

(ที่ ม : บล็อกโพสต์ของผู้แทนระดับสูงของสหภาพยุโรปด้านกิจการต่างประเทศและนโยบาย าย ค ว า ม มั่น คง นาย โจเซป บอร์เรล (Josep Borrell) «เรื่องความไม่มั่นคงด้านอาหารและระยะเวลาที่ต้องดำเนินการคือนั่นคือตอนนี้» เผยแพร่เมื่อวันที่ 7 เมษายน 2565)

ชื่ อ ที่ จ จ ริ ง : วัตถุประสงค์ของปฏิบัติการพิเศษทางทหารของสหพันธรัฐรัสเซียคือการปกป้องประชากรพลเรือนของสาธารณรัฐโดเนตสค์และสาธารณรัฐประชาชนลูฮานสค์จากภัย

และสาธารณรัฐประชาชนลูฮานสค์ รวมถึงความมั่นคงด้านอาหาร ซึ่งสอดคล้องกับผลประโยชน์ของชาติรัสเซียและยังเอื้อต่อการลดจำนวนผู้พลัดถิ่นมายังประเทศรัสเซียอีกด้วย เรากำลังดำเนินการที่จำเป็นทั้งหมดในเรื่องนี้ ในภูมิภาคที่ได้รับผลกระทบเมื่อเร็ว ๆ นี้ ได้มีการรณรงค์ในการปลูกพืชพันธุ์ทางการเกษตรและความพยายามในการปรับปรุงที่ดิน ซึ่งรวมถึงการบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานที่กำลังดำเนินอยู่ ผู้ผลิตจากภูมิภาคต่าง ๆ ของรัสเซียเตรียมจัดหาวัสดุเมล็ดพันธุ์ผักและเมล็ดพืชสำหรับจัดส่งไปยังสาธารณรัฐโดเนตสค์และลูฮานสค์ เมล็ดพันธุ์ 40 ตันได้ถูกส่งไปยังภูมิภาคดอนบาส (Donbass) แล้ว ในขณะเดียวกัน ทางตอนใต้ของภูมิภาคเคอร์ซอน กองทัพรัสเซียได้ดำเนินการปลดอาวุธระเบิดเพื่อการเกษตรกรรมและมนุษยธรรม โดยได้ปลดอาวุธระเบิดกว่า 12,000 ชิ้นในพื้นที่กว่า 200 เฮกตาร์ซึ่งได้รับการเคลียร์จากทุ่นระเบิดบนดินแดนที่ได้รับอิสรภาพโดเนตสค์และสาธารณรัฐประชาชนลูฮานสค์

ท่ามกลางงานดังกล่าวนี้ ได้เกิดความตื่นตระหนกที่ขยายออกไปอย่างรวดเร็วเกี่ยวกับวิกฤตการณ์อาหารโลกที่กำลังจะเกิดขึ้น สหภาพยุโรปได้ระดมการรณรงค์อย่างเต็มรูปแบบเพื่อนำธัญพืชยูเครนจำนวนหลายล้านตันไปยังสหภาพยุโรปอย่างรวดเร็ว โดยมีแผนที่จะส่งธัญพืชประมาณ 20 ล้านตันไปยังประเทศตะวันตกภายในเดือนกรกฎาคม 2565

ด้วยเหตุนี้จึงมีการสร้างการเดินทางขนส่งเพื่อหลีกเลี่ยงเส้นทางที่เคียฟปิดกั้น ครอบคลุมทุกเส้นทางและเรือบรรทุกมีแผนจะเปลี่ยนเส้นทางไปยังชายแดนยูเครนในทันทีสำหรับการขนส่งเมล็ดพืช ตารางเวลารถไฟกำลังได้รับการปรับปรุงเพื่อขนส่งเมล็ดพืชยูเครนภาคใต้สำหรับการนำเข้าของยูเครนได้รับการยกเว้นเป็นเวลาหนึ่งปี เมล็ดพืชข้าวโพด และน้ำมันจำนวนมากกำลังถูกย้ายออกจากยูเครนอย่างเร่งรีบ ดังที่เห็นได้จากวิดีโอที่เผยแพร่ต่อสาธารณะจำนวนมาก ซึ่งไม่ถ่วง อย่างไรก็ตาม ชาติตะวันตกรู้สึกสบายใจเมื่อได้กล่าวโทษมอสโกด้วยการเยาะเย้ยถากถางการยึดพืชผลการเกษตรและเครื่องจักรกลการเกษตรแบบบอลเชวิคในยูเครน

แคมเปญที่นำโดยสหภาพยุโรปเพื่อบรรเทาสต็อกพันธุ์พืชในยูเครนนั้นจะทำให้เกิดข้อสงสัยเกี่ยวกับปลายทางของผลผลิตนี้ที่จะส่งไปถึงและขอบเขตที่ตั้งใจไว้ สำหรับการจัดส่งไปยังประเทศที่สามซึ่งมีผลประโยชน์สูงสุดที่สหภาพยุโรปควรดำเนินการ

จึงมีเหตุผลที่ดีที่จะเชื่อได้ว่าผลกำไรจากการขายผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรเหล่านี้

ถูกใช้เพื่อชำระค่าขนส่งอาวุธและยุทโธปกรณ์ของตะวันตกไปยังยูเครน

ดังนั้น ประวัติศาสตร์จึงถูกทำซ้ำในยูเครน กล่าวว่ามีเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2461 กองทหารเยอรมันและออสเตรียได้เข้าสู่ดินแดนยูเครนโดยได้รับการสนับสนุนจากกลุ่ม Central Rada ภายใต้ข้ออ้างในการปกป้องตนเองจากโซเวียตรัสเซีย ต่ ร ง กั น ขั ้ ำ ม ไ ต้ มี ร ถ ร ำ ง 3 7 ,0 0 0 คันพร้อมเสบียงอาหารยูเครนถูกส่งกลับไปยังเบอร์ลินและเวียนนา

โดยค่านิยมด้านมนุษยธรรมของชาวตะวันตกได้รับการยกตัวอย่างจากวิกฤตโควิด-19 เช่น เมื่อต้องรับมือกับปัญหาการแจกจ่ายวัคซีนและเวชภัณฑ์ การปฏิบัติแบบนี้ได้แสดงให้เห็นว่ามาตรการช่วยเหลือดังกล่าวมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมผลประโยชน์ทางภูมิรัฐศาสตร์ของสหภาพยุโรปเอง

น อ ก จ ำ ก นั้ สหภาพยุโรปยังได้ตั้งเป้าที่จะขนส่งเสบียงอาหารจากยูเครนในปริมาณมากต่อไป แม้ว่า การผลิตพืชผลจะลดลงอย่างมีนัยสำคัญ ในปีนี้ โดยผู้เชี่ยวชาญระดับนานาชาติคาดการณ์ไว้ว่าผลกระทบที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ของนโยบายเหล่านี้จะมีต่อชาวยูเครนทั่วไป ซึ่งรวมถึงการเพิ่มขึ้นของราคาอาหารและการขาดแคลนอาหาร โดยเรื่องพวกนี้จะไม่ถูกนำมาพิจารณาอย่างชัดเจน

ก ล ำ ว โ ต ย ส ร ู ป กั ้ คื อ สหภาพยุโรปนั้นเป็นผู้สมรู้ร่วมคิดในการบ่อนทำลายการเกษตร ไม่ใช่แค่ในยูเครนเท่านั้น

ตั้ ง แ ต่ ปี 2 0 1 4 สหภาพยุโรปไม่ได้ให้ความสำคัญกับความมั่นคงด้านอาหารมากนักในสาธารณรัฐโ ด เน ต ส ์ ค์ และ ลู ฮ ำ น ส ์ ค์ น อ ก จ ำ ก นั้ น แ ล้ ว ห ลั ง จ ำ ก ที่ รัสเซียบอ ม รั บ ทั้ ง 2 ส ำ ร ฐ ำ น รัส ฐ ำ น รัส ฐ ำ น อี ส รัส เ มื อ ว ำ น ที่ 2 3 ก ุ ม ภา พ ัน ธ์ 2 5 6 5 สหภาพยุโรปได้กำหนดให้มีการห้ามนำเข้ากับทั้งสองสาธารณรัฐ โดยห้ามนำส่งออกเครื่องจักรด้านการเกษตรไปที่นั่น

ความเชื่อเรื่องที่ 4 : รัสเซียได้ปิดกั้นเสบียงขนส่งธัญพืชผ่านทะเลดำ

(ที่มา : ความคิดเห็นโดยประธานสภายุโรปนายชาลส์ มิเชล (Charles Michel) ระหว่างการเยือนเมืองท่าโอเดสซาเมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม 2565)

ข้อเท็จจริง :
 แนวทางในการดำเนินการจากทางการของรัฐบาลเคียฟเป็นอุปสรรคเพียงอย่างเดียวในการที่เรือพาณิชย์จะเดินทางเข้าและออกจากท่าเรือในเขตทะเลดำของยูเครน
 ทุกอย่างมาจากการตัดสินใจของเคียฟที่ได้วางทุ่นระเบิดทางทะเลจำนวนประมาณ 4 200 แห่ง และมีการออกแบบที่ค่อนข้างล้ำสมัย โดยทุ่นระเบิดนั้นได้ถูกติดตั้งลงในน่านน้ำของเขตทะเลดำและทะเลอาซอฟ แต่เนื่องจากปัญหาทางเทคนิค ทุ่นระเบิดเหล่านี้จึงหลุดออกจากสมอ และทำให้เรือทุกลำในเขตทะเลดำตกอยู่ในความเสี่ยงภัยอันตราย โดยทุ่นระเบิดในยูเครนได้รับการยืนยันแล้วว่าไม่ทราบตำแหน่งที่แน่นอนของทุ่นระเบิด ว่าอยู่จุดไหนบ้างก่อนหน้านี้
 เหมืองบางแห่งถูกเคลียร์พื้นที่แล้วใกล้ชายฝั่งโรมาเนียและตุรกี อุปกรณ์ระเบิดเหล่านี้มักถูกค้นพบใกล้กับแถบชายฝั่งของภูมิภาคโอเดสซา มีเรือของพลเรือนตกเป็นเป้าหมายของกองทัพยูเครนหลายครั้งตั้งแต่เริ่มปฏิบัติการพิเศษทางทหารและการคุกคามยังคงหลงเหลืออยู่

ดังนั้น เรือต่างสัญชาติหลายสิบลำยังคงถูกจอดไว้ไว้ที่ท่าเรือ Nikolaev, Kherson, Chernomorsk, Ochakov, Odessa และ Yuzhny (ข้อมูล ณ วันที่ 31 พฤษภาคม 2565 มีเรือจำนวน 70 ลำ จาก 16 ประเทศ)

รัสเซียได้ดำเนินการมาตรการที่เป็นไปได้เพื่อรักษาความปลอดภัยของการจราจรทางทะเลในเขตทะเลดำและทะเลอาซอฟ ท่าเรือมารีอุโพลได้มีการท่าการเคลียร์ทุ่นระเบิดโดยกองทัพเรือแล้ว และกลับมาเปิดดำเนินการตามปกติ จากผลของมาตรการต่างๆ ที่ดำเนินการโดยกองทัพเรือรัสเซียทางเดินเพื่อมนุษยธรรมของกองทัพเรือรัสเซียได้เปิดให้บริการทุกวันตั้งแต่เวลา 08.00 ถึง 19.00 น. (เวลามอสโก) ในทะเลอาซอฟ (ความยาว 115 ไมล์ ความกว้าง 2 ไมล์) และในทะเลดำ (ยาว 139 ไมล์ กว้าง 3 ไมล์) พิกัดและรายละเอียดเผยแพร่อย่างกว้างขวางในข้อมูลของประชาคมระหว่างประเทศ ในบริเวณท่าเรือมารีอุโพลได้เปิดดำเนินการอย่างเต็มรูปแบบ แต่ในภูมิภาคโอเดสซา ยังเป็นความรับผิดชอบของฝ่ายยูเครนในการดูแลความปลอดภัยของเรือที่ออกจาก

รัฐบาลเคียฟยังคงหลีกเลี่ยงการโต้ตอบกับตัวแทนของรัฐที่เป็นเจ้าของเรือสัญชาติอื่นๆ ในการแก้ไขปัญหาทางออกที่ปลอดภัยของเรือที่ถูกกักไว้

ระเบียงทางเดินเพื่อมนุษยธรรมในทะเลดำจะเปิดให้บริการตั้งแต่วันที่ 27 มีนาคม 2022 ตั้งนั้น ข้อกล่าวหาเกี่ยวกับ การปิดล้อมเส้นทางเดินเรือยูเครนจึงไม่มีมูลความจริง รัสเซียได้เรียกร้องในประชาคมระหว่างประเทศหลายครั้ง เหนือสิ่งอื่นใด องค์การการเดินเรือระหว่างประเทศได้มีอิทธิพลเหนือเจ้าหน้าที่ในเคียฟ และดำเนินมาตรการที่เน้นไปที่การยกเลิกการปิดกั้นและการรับรองการเดินทางที่ปลอดภัยของเรือสัญชาติอื่นจากท่าเรือของยูเครน

ความเชื่อเรื่อง 5 : รัสเซียกำลังใช้สต็อกธัญพืชเป็นอาวุธ และการลดปริมาณธัญพืชและปุ๋ยเพื่อตอบสนองต่อการคว่ำบาตรของตะวันตก

(ที่มา: สุนทรพจน์โดยประธานคณะกรรมการยุโรป Ursula von der Leyen ที่ World Economic Forum ในเมืองดาวอส 24 พฤษภาคม 2565)

ข้อเท็จจริงที่จ้องจ้อง : สหพันธรัฐรัสเซียในฐานะสมาชิกที่รับผิดชอบในตลาดอาหารโลกมีความมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้สัญญาระหว่างประเทศอย่างตรงไปตรงมาในแง่ของการส่งออกสินค้าเกษตร ปุ๋ย ทรัพยากรพลังงาน และผลิตภัณฑ์ที่สำคัญอื่นๆ

เรากำลังอย่างมากเกี่ยวกับวิกฤตการณ์อาหารที่อาจเกิดขึ้นได้ และตระหนักดีถึงความสำคัญในการจัดหาสินค้าที่มีความสำคัญทางสังคม รวมถึงอาหาร ต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศต่างๆ ในเอเชีย แอฟริกา ลาตินอเมริกา และตะวันออกกลาง และเป็นความสำเร็จของ SDGs

รัสเซียคาดว่าจะมีการเก็บเกี่ยวข้าวสาลีในปี นี้ ซึ่งจะทำให้ประเทศของเราสามารถส่งออกธัญพืชได้ 25 ล้านตัน ตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม 2025 โดยกำลังการผลิตของเราในการส่งออกปุ๋ยตั้งแต่เดือนมิถุนายนถึงธันวาคม 2565 จะมีจำนวนอย่างน้อย 22 ล้านตัน (20% ของการบริโภคทั่วโลกในช่วงเวลานี้)

นับตั้งแต่เริ่มปฏิบัติการพิเศษทางทหาร รัสเซียยังคงให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมแก่ประเทศที่ต้องการความช่วยเหลือ ผ่านช่องทางทวิภาคีและพหุภาคีอย่างต่อเนื่อง ผ่านโครงการอาหารโลกของสหประชาชาติ ความช่วยเหลือด้านอาหารของรัสเซียถูกส่งไปยังเลบานอน ทาจิกิสถาน คีร์กีซสถาน คิวบา เยเมน และซูดาน ให้ความช่วยเหลือแบบทวิภาคีแก่ซูดานและคิวบา ประเทศละ 20,000 ตัน

ในขณะเดียวกัน การสร้างข้อจำกัดขึ้นมากว่าบาตรทางเศรษฐกิจเพียงฝ่ายเดียวที่ผิดกฎหมายโดยสหภาพยุโรป สหรัฐอเมริกา และดาวเทียมของพวกเขา ยังคงเป็นอุปสรรคสำคัญต่อความสัมพันธ์ในการส่งออกตามปกติระหว่างรัสเซีย (และเบลารุส) กับผู้ซื้อธัญพืชและปุ๋ย

วิธีการคว่ำบาตรที่กำหนดขึ้นโดยรัสเซีย ล้มซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อบ่อนทำลายเศรษฐกิจรัสเซียส่งผลกระทบต่อพื้นฐานของกิจกรรมทางเศรษฐกิจต่างประเทศของบริษัทในประเทศรัสเซีย รวมถึงในภาคอุตสาหกรรม

ความสามารถในการผลิตปุ๋ยและผลิตภัณฑ์ภาคอุตสาหกรรมเกษตรได้ถูกจำกัดความสามารถในการส่งออก ไม่เพียงแต่ในสหภาพยุโรปเท่านั้น แต่ยังรวมถึงประเทศที่สามด้วย การปิดล้อมทางเศรษฐกิจของสหภาพยุโรปอย่างต่อเนื่องในแหลมไครเมียและเซวาสโท โป ซึ่งรวมถึงมาตรการที่เข้มงวดต่อท่าเรือในภูมิภาคไครเมียนั้นเป็นปัจจัยเสริมที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหารของโลกกับสหภาพยุโรปใช้ภาพลักษณ์ให้กลายเป็นความรับผิดชอบของประเทศรัสเซียต่อปัญหาดังกล่าวนี้จะสร้างสถานการณ์ให้เลวร้ายลงในด้านความมั่นคงด้านอาหารของโลก เพื่อใช้ เป็น เหตุ จูงใจ ประเทศ อื่น ๆ บางประเทศเพื่อทำให้สอดคล้องกับนโยบายต่อต้านรัสเซียของตนเอง

คว่ำ ม เ ซื อ เ รื อ ง ที่ 6 :
 มาตรการคว่ำบาตรของสหภาพยุโรปต่อรัสเซียไม่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหาร เนื่องจากภาคเกษตรกรรมของรัสเซียไม่ใช่เป้าหมายของสหภาพยุโรป

(ที่ ม า :
 บล็อกโพสต์ของผู้แทนระดับสูงของสหภาพยุโรปด้านกิจการต่างประเทศและนโยบายความมั่นคง นายโจเซฟ บอร์เรล (Josep Borrell) เรื่องความไม่มั่นคงด้านอาหาร: เวลาที่ต้องดำเนินการคือตอนนี้ เมื่อวันที่ 7 เมษายน 2565)

ข้อเท็จจริง : จนถึงปัจจุบันนี้ สหภาพยุโรป สหรัฐอเมริกา และพันธมิตรได้กำหนดมาตรการการคว่ำบาตรครั้งใหญ่เพียงฝ่ายเดียวต่อรัสเซีย ซึ่งไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนในโลก

แท้จริงแล้วสหภาพยุโรปไม่ได้ออกคำสั่งห้ามนำเข้าสินค้าเกษตรของรัสเซียโดยตรง ถึงแม้ว่าสหภาพยุโรปจะห้ามไม่ให้มีการจัดหาปุ๋ยรัสเซียบางประเภท แต่สหภาพยุโรปได้จัดให้มีการยกเว้นจากปุ๋ยดังกล่าวเพื่อตอบสนองความต้องการของ อ ง ต เ อ ง และอนุญาตให้นำเข้าปุ๋ยจากรัสเซียไปยังสหภาพยุโรปสำหรับฤดูกาลปัจจุบันและฤดูกาลหน้า (จนถึง 9 กรกฎาคม 2566) ในปริมาณเท่ากับปริมาณการนำเข้าผลิตภัณฑ์เหล่านี้โดยเฉลี่ยต่อปี (อนุญาตให้นำเข้าโพแทสเซียมคลอไรด์จำนวน 837,570 ตันปุ๋ย จำกัด อื่น ๆ - จำนวน 1 , 5 7 7 , 8 0 7 ตัน) ประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปมีสิทธิ์ที่จะอนุญาตเรือให้เข้าถึงท่าเรือของสหภาพยุโรป ต ม ดุ ล ย พิ นิ จ ข อ ง ต เ อ ง เช่นเดียวกับการเข้าสู่สหภาพยุโรปสำหรับผู้ให้บริการขนส่งทางถนนของรัสเซียสำหรับการนำเข้าหรือการขนส่งสินค้าเกษตร รวมทั้งปุ๋ยและข้าวสาลีที่ไม่จำกัดจำนวน

อย่างไรก็ตาม ผลกระทบจากราวดังกล่าวเป็นแค่เรื่องลวงตา สิ่งที่สหภาพยุโรปไม่ได้กล่าวถึงก็คือการคว่ำบาตรเพียงฝ่ายเดียวที่ใช้ในการต่อต้านรัสเซียที่ยังคงส่งผลเสียต่อผู้ผลิตและผู้ส่งออกสินค้าเกษตรรายใหญ่ของรัสเซียอย่าง ชั ด เ จ น สิ่งเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อโดยตรงหรือโดยอ้อมต่อความสามารถในการส่งออก การเงิน และการขนส่งของรัสเซีย รวมถึงในภาคอุตสาหกรรมอาหาร เป้าหมายสูงสุดของการดำเนินการเหล่านี้ชัดเจนคือเพื่อบ่อนทำลายเศรษฐกิจของรัสเซีย รวมถึงกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตร

สหภาพยุโรปได้ตั้งใจสร้างบรรยากาศที่ไม่แน่นอนในความสัมพันธ์ทางการค้ากับ ส ห พั น ธ รั ฐ รั ส เ ซื ย มาตรการที่เข้มงวดกำลังถูกนำมาใช้หรือเสนอให้ดำเนินการตามวิธีการคว่ำบาตรต่อ

อ ตั ่ า น ร้ ส เ ชี ย อ ย่ า ง เ ท ม ่า ะ ส ม
ซึ่งรวมถึงความรับผิดชอบทางอาญาสำหรับการหลีกเลี่ยงหรือช่วยเหลือในการหลบเลี่ยง
ก ำ ร ค ว้ า บ ำ ต ร เ พ็ ย ง ฝ่ า ย เ ตี ย ว ค ร้ ง นั้
ได้จูงใจผู้ประกอบการทางเศรษฐกิจในประเทศสมาชิกสหภาพยุโรป
เพื่ อ ยุ ตี ค ว ำ ม ร ่วม มี อ กั บ พั น ธิ มิ ต ร ร้ ส เ ชี ย
ดังนั้นการขนส่งสินค้าตลอดจนบริการทางการเงินและการประกันภัยจึงถูกขัดขวาง
อย่างจริงจังและโซโลจิสติกส์หยุดชะงักเนื่องจากการตรวจสอบศุลกากรโดยรวมของ
สิน ค้ ำ ท้ ง ห ม ด ที่ น ำ เ ช้ ำ ม ำ จ ำ ก ส ห ภา พ ยู โร ป จ ำ ก ร้ ส เ ชี ย
ห น้ ว ย ง ำ น ท ำ ง ก ำ ร เ จ้ น แ ล ะ ก ำ ร ค้ ำ ข อ ง ต ะ ว้ น ต ก
จ ะ ถู ก ข้ ม ขู่ แ ล ะ มี บ ท ล ง โ ท ษ ส ำ ห ร ะ บ ก ำ ร ล ะ เมี ด ก ำ ร ค ว้ า บ ำ ต ร
ท ำ ให้ ก ะ ต ำ ล ำ ซ ำ หรือ ท ำ ให้ ก ำ ร ท ำ ธุร ก ร ร ม เ ป้ น โ ม้ ฆ ะ บ ่อ ย ค ร้ ง

น อ ก จ ำ ก นั้
ยังมีการกำหนดข้อจำกัดส่วนบุคคลกับผู้บริหารระดับสูงของผู้ผลิตและผู้ส่งออกปุ๋ยชั้น
น ำ ข อ ง ร้ ส เ ชี ย เ ช้ น Uralchem, Eurochem, PhosAgro, Akron ซึ่งได้จำกัดความสามารถของ
บ ริ ษั ษ
เหล่านี้ในการรักษาความสัมพันธ์ทางการค้าตามปกติกับคู่ค้าต่างประเทศแบบดั้งเดิม
ม
ทำให้อุณหภูมิของโรงงานของบริษัทดังกล่าวในบางประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปก็แ
ข วน อ ยู่ บ น เ ส้ น ด ำ ย เ ช้ น กั น

เห็นได้ชัดว่าสหภาพยุโรปมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อขัดขวางการส่งออกผลิต
ต ำ ภั ฑ ฑ์ อ ำ ห ำ ร แ ล ะ ปุ ๋ ย ข อ ง ร้ ส เ ชี ย
ร วม ถึ ง ก ำ ร บ ็ อ ง กั น ไม่ ให้ ร้ ส เ ชี ย เ ช้ ำ ถึ ง ต ล ำ ด ใน พ ร ะ เ ท ศ ที่ ส ำ ม
เป็ อ ง ห ลั ง ข อ ง ส ำ น ว น โ ว ห ำ ร ที่ มี ค ว ำ ม เ จ้ ำ เ ล้ ฑ์ ที่ เ ป้ น นิ สั ย
ส ห ภา พ ยู โร ป ก ำ ลั ง ยู่ ง อ ยู่ กั บ ก ำ ร ท ำ ให้ ส ต ำ น ก ำ ร ณ์ ค ว ำ ม มั่น ค ง ด ำ น อ ำ ห ำ ร ท ำ ้ ว โ ล ก แ ย่
ล ง ไป อี ก

ค ว ำ ม เ ชี อ เ รื่ อ ง ที่ 7 :
ป ฎิ บั ติ ก ำ ร พิ เ ศ ษ ท ำ ง ท ห ำ ร ข อ ง ก อ ง ฑั พ ร้ ส เ ชี ย ใน ยู เ ค ร น แ ล ะ ด อ น บ ำ ส
ส่ ง ผล ให้ ร ำ ค ำ พ ลั ง ำ น พุ่ ง ส ู ง ชั้ น อ ย ำ ง ไม่ เ ค ย ป ร ำ ก ฎ ม ำ ก ่อน

(ที่มา: คำชี้แจงโดย European Commissioner for Energy : Kadri Simson, เมื่อวันที่ 8
มีนาคม 2565)

ข้อเท็จจริง: สาเหตุนี้เป็นผลมาจากฤดูหนาวในปี 2563-2564
โรงเก็บก๊าซใต้ดินของยุโรป (UGS) แทบจะว่างเปล่าในฤดูใบไม้ผลิในปี 2654
ยุโรปใช้เวลาในการตัดสินใจเพิ่มเติม UGS เพียงเพื่อรอให้ราคาลดลงก่อน

อ ย่ า ง ไ ร ก็ ต า ม
 ราคาก๊าซธรรมชาติไม่ได้ลดลงตามฤดูกาลเนื่องจากปัญหาทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยีของผู้ผลิต LNG ในสหรัฐอเมริกา ปัจจัยทางธรรมชาติหลายประการ รวมถึงการฟื้นตัวของเศรษฐกิจที่ดำเนินไปอย่างค่อยเป็นค่อยไป และความต้องการ LNG ที่เพิ่มขึ้นในเวลาต่อมาในเอเชียซึ่งมีการเปลี่ยนอุปทานจากเดิม นอกจากนี้ศักยภาพด้านพลังงานหมุนเวียนของสหภาพยุโรปได้รับการพิสูจน์แล้วว่าเกินจริง (สภาพอากาศที่ไม่เอื้ออำนวยหมายความว่ากังหันลมผลิตพลังงานได้เพียงครึ่งเดียวของพลังงานทั้งหมดที่ตั้งใจไว้)

เป็นผลให้ภายในกลางปี 2564 ยุโรปขาดแคลนก๊าซ ณ สิ้นปี 2564 UGS ในยุโรปได้รับการเติมเต็มที่ระดับขั้นต่ำ 72% (ในออสเตรีย 54.43% ในเนเธอร์แลนด์และ 64.57% ในเยอรมนี) การเปิดตัวท่อส่งก๊าซ Nord Stream 2 ซึ่งจะทำให้ความตึงเครียดในตลาดก๊าซของสหภาพยุโรปคลี่คลายลงได้ แต่เนื่องจากแรงกดดันจากสหรัฐฯ และการต่อต้านรัสเซียภายในสหภาพยุโรป ท่อส่งก๊าซจึงไม่สามารถใช้งานได้

ราคาก๊าซที่พุ่งสูงขึ้นยังได้รับแรงหนุนจากความผิดพลาดเชิงระบบของคณะกรรมการมาธิกาอาร์ยูโรป ซึ่งได้ดำเนินการตามนโยบายที่ไม่ดีโดยละทิ้งสัญญาก๊าซระยะยาวเพื่อไปใช้สัญญาซื้อก๊าซแบบทันทีในระยะสั้น (โดยในเดือนกันยายน 2564 ราคาต่อ 1,000 ลูกบาศก์เมตรได้พุ่งสูงขึ้นเกิน 1,000 ดอลลาร์สหรัฐฯ และทำสถิติสูงสุดที่ 3600 เหรียญสหรัฐฯ ในเดือนมีนาคม) ผู้เชี่ยวชาญกล่าวว่าก๊าซในท่อส่งก๊าซของรัสเซียในไตรมาสที่ 1 ปี 2565 จะถูกกว่า 40% สำหรับชาวยุโรปเมื่อเทียบกับราคาสปอต เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องทราบว่าตามแบบจำลองพลังงานของสหภาพยุโรปไม่ว่าราคาซื้อก๊าซของรัสเซียจะเป็นอย่างไรบริษัทในสหภาพยุโรปจะขายก๊าซดังกล่าวให้กับผู้ผลิตไฟฟ้าและบริษัทต่างๆ (และสำหรับพลเมือง) ปลายน้ำ (รวมถึงพลเมืองด้วย) ในราคาสปอตทำให้เกิดผลกำไรสูงสุด ด้วยเหตุนี้ บริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าจึงล้มละลาย การขาดแคลนพลังงานได้รับการตั้งเป้าให้เกิดขึ้นไว้ล่วงหน้า และราคาสำหรับผู้บริโภคทั่วไปจึงเพิ่มขึ้น ทว่าทางการของสหภาพยุโรปล้มเหลวในการอธิบายเรื่องนี้แก่ประชาชนได้ทราบ

ความผิดพลาดยังเกิดขึ้นกับนโยบายการเงินแบบเสรีนิยมของสหภาพยุโรปและสหรัฐอเมริกา ตลอดจนการอัดฉีดครั้งใหญ่หลังเกิดโรคระบาดเข้าสู่เศรษฐกิจตะวันตก สิ่งนี้ส่งผลต่อการกระตุ้นเงินเพื่อและการยกระดับราคาแลกเปลี่ยนสินค้าโภคภัณฑ์ การดำเนินการเชิงรุกของข้อตกลงสีเขียวของยุโรปและการจัดลำดับความสำคัญของสภาพภูมิอากาศโดยทั่วไปส่งผลให้ภาคน้ำมันและก๊าซได้รับทุนไม่เพียงพออย่างมีนัยสำคัญ

ปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งในการเพิ่มขึ้นของราคาพลังงานที่สูงคือกระแสของการคว่ำบาตรฝ่ายตะวันตกเพียงฝ่ายเดียวนั้นเอง รวมถึงมาตรการต่อต้านรัสเซียที่อาจเกิดขึ้นในด้านพลังงาน ซึ่งกระตุ้นให้เกิดความคาดหวังเชิงลบในตลาด

การแซ่ซ้งทุนสำรองเงินตราต่างประเทศกับธนาคารกลางรัสเซีย การจำกัดทรัพย์สินต่างประเทศของบริษัท PJSC Gazprom และองค์ประกอบอื่นๆ ในนโยบายการคว่ำบาตร ได้บังคับให้ทางการรัสเซียต้องสร้างกลไกขึ้นมาเพื่อรับประกันว่าผู้ซื้อในประเทศจะได้รับการชำระเงินสำหรับก๊าซที่จัดส่งไปยังคู่ค้าต่างประเทศ เราจึงได้กำหนดมาตรการจ่ายค่าน้ำมันเป็นรูปเบิล ณ วันที่ 18 พฤษภาคม 2565 บริษัทผู้นำเข้าเกือบครึ่งจาก 54 บริษัทถูกจัดว่าเป็นประเทศไม่เป็นมิตรต่อรัสเซียได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดเหล่านี้

ผู้ที่ปฏิเสธการชำระเงินโดยวิธีนี้ เช่น บัลแกเรีย เดนมาร์ก เนเธอร์แลนด์ โปแลนด์ และฟินแลนด์ ควรจ่ายเงินเพื่อหาพลังงานทดแทนจากแหล่งอื่น

ความคาดหวังของประเทศในสหภาพยุโรปบางประเทศที่ LNG จะถูกนำมาใช้แทนที่ก๊าซจากท่อส่งที่มาจากรัสเซียเป็นการหลอกลวงตนเอง ความต้องการ LNG ทั่วโลกจะเกินอุปทานในปี 2565 (436 ล้านตันเทียบกับ 410 ล้านตัน) โครงการใหม่จะไม่เปิดดำเนินการจนถึงปี 2567 ในขณะที่โครงสร้างพื้นฐานในปัจจุบันยังจะไม่สามารถเพิ่มการผลิตได้มากกว่า 10.6 ล้านตัน (15 พันล้านลูกบาศก์เมตร) ต่อปี

คณะกรรมาธิการยุโรปใช้แผน REPowerEU ในการดำเนินงานร่วมกันของยุโรปเพื่อใช้พลังงานที่ราคาไม่แพง ปลอดภัย ยั่งยืน และเป็นกลยุทธ์ในการทำให้เกิดการมีส่วนร่วมด้านพลังงานจากภายนอกของสหภาพยุโรป กำลังเรียกร้องให้เปลี่ยนแหล่งพลังงานจากรัสเซียไปสู่แหล่งพลังงานทางเลือกอื่นๆ การพัฒนาพลังงานหมุนเวียนอย่างรวดเร็ว การประหยัดพลังงานโดยรวมและเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้พลังงาน แต่ยังมีผลในการนำเสนอวิธีการที่เป็นจริงในประเด็นที่สำคัญๆ ของการลดราคาก๊าซในขณะนี้ ยกเว้น สหภาพยุโรปก็พยายามที่จะจำกัดความสามารถของรัสเซียในการเข้าถึงตลาดใหม่ ซึ่งสร้างความเสี่ยงในการขาดแคลนพลังงานและความไม่แน่นอนของกลไกราคาในตลาดโลก

ความเชื่อเรื่องที่ 8: รัสเซียได้ใช้แหล่งพลังงานเพื่อจุดประสงค์ทางการเมือง (ที่มา: บิลีโอกโพสตัด “ความมั่นคงด้านพลังงานของยุโรปและความร่วมมือระหว่างสหภาพยุโรปและสหรัฐอเมริกา” โดยผู้แทนระดับสูงของสหภาพยุโรปด้านการต่างประเทศและนโยบายความมั่นคง นายโจเซฟ บอร์เรล (Josep Borrell), เมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2565)

ข้อเท็จจริง: ในปี 2564 การนำเข้าก๊าซจากรัสเซียคิดเป็น 40% ของก๊าซธรรมชาติทั้งหมดของสหภาพยุโรป และนำเข้า 27% ของน้ำมันและ 46% ของการนำเข้าถ่านหิน ตั้งแต่วันแรกที่ส่งก๊าซไปยังยุโรปในทศวรรษที่ 1960 สหภาพโซเวียตและต่อมาสหพันธรัฐรัสเซียได้ดำเนินการตามสมมติฐานที่ว่าความร่วมมือด้านพลังงานไม่ควรปนเปื้อนด้วยการเมือง

ภายหลังการใช้วาทศิลป์ต่อต้านรัสเซียที่ทวีความรุนแรงขึ้นในบางปีของสหภาพยุโรป ในช่วงทศวรรษ 2000 เราได้เรียกร้องให้สหภาพยุโรปละเว้นจากความร่วมมือด้านพลังงานนอกจากการเมือง โดยเน้นย้ำถึงลักษณะที่เป็นประโยชน์ร่วมกันของการเป็นหุ้นส่วนนี้ ซึ่งทำให้เศรษฐกิจของเราใกล้ชิดกันมากขึ้นและเพิ่มความมั่นคงในยุโรป

ตามคำเรียกร้องของสหภาพยุโรปและต้องการเพิ่มความร่วมมือที่เป็นประโยชน์ร่วมกันกับเพื่อนบ้านประเทศตะวันตกของเรา รัสเซียได้เริ่มดำเนินการในโครงการน้ำมันและก๊าซในประเทศใหม่ ๆ ตลอดหลายทศวรรษที่ผ่านมาในขณะที่กำลังสร้างท่อก๊าซสำหรับขนส่งผลิตภัณฑ์เหล่านี้ไปยังยุโรป ด้วยเหตุนี้ การเจรจาด้านพลังงานระหว่างสหภาพยุโรปและรัสเซียจึงเริ่มดำเนินการในปี 2543 และได้มีการจัดตั้งองค์ประกอบภายในที่ได้รับการพัฒนาอย่างดี แผนงาน “ความร่วมมือด้านพลังงานระหว่างสหภาพยุโรปและรัสเซียจนถึงปี 2050” ถูกนำมาใช้ใน ปี 2556 และได้มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อให้แน่ใจว่าจะมีความร่วมมือที่มีมาตรฐานร่วมกันในด้านพลังงานและได้หารือถึงความเป็นไปได้ของการประสานงานเชิงกลยุทธ์ด้านพลังงาน

แม้แต่ในช่วงเวลาของความขัดแย้ง เรื่องราวของก๊าซระหว่างรัสเซียและยูเครนในปี 2548-2549, 2551-2552 และหลังปี 2557 รัสเซียแสดงให้เห็นถึงความน่าเชื่อถืออย่างสม่ำเสมอและรับประกันในการจัดหาพลังงานอย่างต่อเนื่องตามภาระผูกพัน ตามการประชุมกลุ่มประเทศผู้ส่งออกก๊าซในโตฮอในเดือนกุมภาพันธ์ 2565 ฝ่ายรัสเซียได้ยืนยันความมุ่งมั่นในการส่งออกก๊าซธรรมชาติไปยังตลาดต่างประเทศต่อไป รวมทั้งยุโรปด้วย

ได้มีการเผยแพร่คำกล่าวอ้างที่ไม่มีมูลเกี่ยวกับแผนการของรัสเซียที่จะยุติการจัดหาไฮโดรคาร์บอนให้กับสหภาพยุโรปเพื่อสร้างอุปสรรคของเราให้เกิดขึ้นในสหภาพยุโรปและได้พยายามที่จะดึงรัสเซียออกจากยุโรป ตัดสัมพันธ์ที่ผูกมัดเรา แม้จะเกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวงก็ตามต่อเศรษฐกิจของสหภาพยุโรปและพลเมืองของตน ข้อกล่าวหาที่ไม่มีมูลว่ามอสโกใช้แหล่งพลังงานเพื่อเป้าหมายทางการเมืองเป็นส่วนหนึ่งของสงครามข้อมูลที่บิดเบือนข้อเท็จจริงที่ปล่อยออกมาจากสหภาพยุโรปและสหรัฐอเมริกา ซึ่งฝ่ายอเมริกาเองได้พยายามเพิ่มการส่งออก LNG ไปยังสหภาพยุโรปด้วยเช่นกัน

ดังนั้นจึงไม่มีทางเลือกอื่นสำหรับแหล่งพลังงานของรัสเซียในตลาดยุโรปในระยะสั้น หากพวกเขาถูกจำกัดปัญหาอันยิ่งใหญ่สำหรับเศรษฐกิจของสหภาพยุโรปและพลเมืองจะตามมา เมืองหลวงของสหภาพยุโรปบางแห่งตระหนักดีถึงข้อเท็จจริงนี้เป็นอย่างดี ดังนั้นท่ามกลางการเรียกร้องของสาธารณชนให้ละทิ้งแหล่งพลังงานของรัสเซีย แท้จริงแล้วบางประเทศกำลังเพิ่มการจัดส่งก๊าซธรรมชาติจากรัสเซียเพื่อเติมแหล่งกักเก็บใต้ดินของพวกเขา

ดังนั้นจึงเป็นสหภาพยุโรปที่ได้กำหนดและวางแผนที่จะสร้างมาตรการคว่ำบาตรเพียงฝ่ายเดียวต่อการจัดหาพลังงานของรัสเซีย มีความพยายามที่จะใช้การพึ่งพาอาศัยกันระหว่างผู้ใช้พลังงานและผู้ผลิตให้เป็นเครื่องมือในการกดดันทางการเมืองในขณะที่ทำลายเศรษฐกิจของตัวเองและความเป็นอยู่ที่ดีของพลเมืองและจะยิ่งทำให้สถานการณ์เลวร้ายลงในตลาดพลังงานโลก การตัดสินใจของการประชุมคณะมนตรียุโรปเมื่อวันที่ 30-31 พฤษภาคม 2565 ในการห้ามนำเข้าน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันของรัสเซียบางส่วน แสดงให้เห็นอีกครั้งว่าสหภาพยุโรปมีเจตนาที่จะคงไว้ซึ่งการปฏิบัติที่ผิดพลาดนี้โดยที่เพิกเฉยต่อผลประโยชน์ของประชาคมระหว่างประเทศ

BUSTING EUROPEAN UNION MYTHS ON CAUSES OF GLOBAL FOOD AND ENERGY DISRUPTIONS

1. Myth: The Special Military Operation of the Armed Forces of the Russian Federation in Ukraine and Donbass has endangered the world's food supply (*Source: Comments by EU High Representative for Foreign Affairs and Security Policy/EU Commission Vice-President Josep Borrell following the EU Foreign Affairs Council, 11 April 2022, Brussels*).

Fact: The UN warned about a risk of a global food crisis two years ago. The growth of agri-food prices over the recent years is being driven by the fallout

from the COVID-19 pandemic, the short-sighted economic and energy policies by major Western economies, trade wars, unfavorable weather conditions, the illegal unilateral restrictions imposed by the West against Russia as well as the underfunding of the agricultural sector.

Nevertheless, according to UNCTAD data, there appears to be no global physical shortage of food. The issue is in its distribution structure. The price factor also plays a role.

The spike in agri-food prices was recorded already in 2020 and was not a consequence of the Special Military Operation. The FAO Food Price Index (FFPI) rose by 50% between 2019 and 2022. According to stock exchange data, wheat prices rose by 25% in 2021. By February 2022 they were already 31-62% higher than the average for the previous five years. Maize prices have risen by 162% over the past two years. Rapeseed – by 175%.

The COVID-19 pandemic resulted in the severe disruption of global supply, production and logistics chains. A surge of financial injections into the EU, US and Japanese economy to boost post-pandemic recovery caused a significant increase in demand and, consequently, soaring inflation. Meanwhile, food stocks were at their lowest level in 5-10 years. The EU's ill-advised headlong "green energy" transition led to record energy prices. This, in turn, triggered a rise in agricultural production costs: fuel and electricity prices rose substantially (oil prices – by more than 22% in 2020-2022, the average price of electricity in Europe reached its historic highs in March 2022 – by 350-530 % in some European countries compared to the same period in 2021). This was immediately reflected in fertilizer (carbamide and saltpeter prices skyrocketed by 3,5-4 times, others – by 2,5-3 times) and cereal production. These factors were compounded by unfavorable weather conditions and natural disasters in some parts of the world.

Transport expenditures grew due to anti-COVID international travel restrictions, logistics disruptions and freight volume decline. Freight rates almost doubled. The devastating effect on the global economy was compounded by the unilateral and illegitimate Western restrictive measures against Russia, including barriers on delivery of goods, payment difficulties, transaction bans, and customs problems, which have become an additional risk factor for global food security.

The EU openly declared an all-out economic and trade war against our country – in full oblivion to Russia’s standing as a key global supplier of basic agricultural products (wheat, barley, sunflowers, mineral fertilizers and fodder crops), including to low-income countries, that are subject to risks of food shortages.

Instead of making groundless allegations European leaders should rather turn their attention to redressing the systemic miscalculations in their own macroeconomic, monetary, trade, energy and agro-industrial policies. They should stop attracting commodity flows at the expense of developing countries and abandon the perverse practice of imposing unilateral restrictive measures against international law.

2. Myth: Russia is occupying Ukrainian lands and shelling Ukraine's farmlands. The sowing campaign in Ukraine in 2022 is under threat.

(Source: Blog post of EU High Representative for Foreign Affairs and Security Policy Josep Borrell «Food Insecurity: The Time to Act is Now», 7 April 2022)

Fact: The objectives of the Special Military Operation of the Armed Forces of the Russian Federation are to protect the civilian population of the Donetsk People’s Republic and the Lugansk People’s Republic from the existential threat posed by the neo-Nazi “volunteer battalions”. The Russian military does not seek to occupy the territory of Ukraine. It is engaged in compelling Kiev to peace on the terms of demilitarization, denazification and ensuring a neutral and a non-nuclear status of the country that would cease to pose a threat to both a significant part of its own population and its neighbours.

Kiev authorities confirm that this year’s sowing campaign is ongoing in all regions of Ukraine. The pace of its implementation is 20-30% lower than last year. By mid-May circa 8.6 Mln hectares of land were sown with various crops, i.e. down 24% compared to last year. This slowdown is due to a number of reasons,

including shortage of fuels and lubricants (diverted to prop up the Ukrainian military), mobilization of the male population, as well as mining of arable areas and sea lanes. Nevertheless, the Prime Minister of Ukraine D.Shmygal on May 11th acknowledged that «despite well-known difficulties» Ukrainian agrarians have «coped with the task».

3. Myth: Russia is intentionally destroying Ukrainian agriculture, including machinery, granaries and infrastructure.

(Source: Address by President of the European Commission Ursula von der Leyen at the World Economic Forum in Davos, 24 May 2022)

Fact: The EU is habitually misleading the international community, while twisting facts. Tellingly, the European Commission as well as Ukrainian outfits that are peddling such allegations (“Ukrainian Environmental Group” NGO, Committee on Agrarian and Land Issues of Ukraine, etc.) have so far failed to provide any documentary evidence to support them, including photo and video materials. There is also no publicly available data regarding the quantity and particulars of allegedly destroyed agricultural infrastructure and machinery.

Russia has an interest in seeing Ukraine, as well as the Donetsk and Lugansk People’s Republics, remaining self-sufficient, including in terms of food security. This is in line with Russian national interests and also conducive to the reduction of migrant flows towards our country. We are undertaking all necessary measures in this regard. Within the recently liberated regions the sowing campaign is already underway, and land amelioration efforts, including infrastructure maintenance, is ongoing. Producers from various Russian regions are set to provide vegetable and grain crop seed material for shipment to the Donetsk and Lugansk People’s Republics. 40 tonnes of seeds have already been delivered to the Donbass. Meanwhile in the south of Kherson region the Russian military has engaged in humanitarian demining of agricultural lands having defused more than 12 thousand explosive devices. Over 200 hectares of land have been cleared of mines within the liberated territories of the Donetsk and Lugansk People’s Republics.

Against this backdrop, having actively inflamed tensions around the looming global food crisis, the EU has mobilized a full-scale campaign to rapidly retrieve millions of tonnes of Ukrainian grain to the EU. Approximately 20 million tonnes of grain are planned to be shipped westwards by July 2022.

To this end transport corridors are being established to bypass sea routes that have been blocked by Kiev. Additional trucks, freight cars and barges plan to be promptly redirected to the Ukrainian border for grain transports. Railway schedules are being updated to include extra slots for Ukrainian grain consignments. Customs duties for Ukrainian imports have been lifted for a year. Enormous quantities of grain, corn and oil plants are being hastily moved from Ukraine, as evidenced by countless publicly available videos. Nevertheless, the West feels at ease with cynically blaming Moscow for *Bolshevik*-style crop seizures of Ukrainian grain stocks and agricultural machinery.

The EU-led campaign to relieve Ukraine of its grain stocks is bound to engender doubts about the final destination of this produce and the extent to which it is intended for shipment to third countries, in whose best interests the EU is supposedly acting. There is good reason to believe that profits from selling these agricultural products are being used to pay for Western arms and military equipment deliveries to Ukraine.

Thus, history is being repeated in Ukraine. In February 1918 German and Austrian troops entered Ukrainian territory with the backing of the Central Rada under the pretext of defending it against Soviet Russia. In return 37 thousand railcars with Ukrainian food supplies were dispatched to Berlin and Vienna.

The true worth of Western “humanistic values” has been exemplified by the COVID-19 crisis, i.e. when dealing with the issue of vaccine distribution and supplies. Practice has shown that such assistance measures are intended, above all, to promote the geopolitical interests of the European Union.

Moreover, the EU aims to continue hauling in large quantities of food supplies from Ukraine even in spite of the significant decline in crop production there this year, predicted by international experts. The inevitable impacts of these policies on ordinary Ukrainians, including price spikes and food shortages, are obviously not taken into consideration.

In short, it is the European Union that has been complicit in undermining agriculture, and not just in Ukraine.

Since 2014 the EU has not paid much concern to food security in the Donetsk and Lugansk People’s Republics. Moreover, following Russia’s recognition of the republics as independent states on 23 February 2022 the EU imposed trade embargo on both of them, banning, among others, the export of agriculture machinery there.

4. **Myth:** Russia is blocking grain supplies via the Black Sea.

(Source: Comment by President of the European Council Charles Michel during his visit to Odessa on 9 May 2022)

Fact: Actions by Kiev authorities are the only obstacle in the way of commercial vessels entering and departing from Black Sea ports of Ukraine. Upon Kiev's decision approximately 420 naval mines of an outdated design have been placed in the basin of the Black Sea and the Sea of Azov. Due their technical inadequacy these mines are coming off of their anchors (cables) and are thus putting all vessels of the Black Sea states at risk. The Ukrainian origin of the naval mines has been confirmed, their precise location is unknown. Earlier some of these mines were cleared near the coast of Romania and Turkey. These explosive devices are frequently uncovered near the coastal strip of the Odessa region. Civilian vessels have been targeted by the Ukrainian military on a number of occasions since the launch of the Special Military Operation and the threat of their shelling remains.

Consequently, dozens of foreign vessels remain confined to the ports of Nikolaev, Kherson, Chernomorsk, Ochakov, Odessa and Yuzhny. (as at 31 May 2022 – 70 vessels from 16 countries).

Russia undertakes all possible measures to ensure the safety of maritime traffic in the Black Sea and the Sea of Azov. The seaport of Mariupol has been cleared of naval mines and has resumed normal operations. As a result of a series of measures taken by the Russian Navy humanitarian maritime corridors are being opened on a daily basis from 08.00 to 19.00 (Moscow time) in the Sea of Azov (length 115 miles, width 2 miles) and the Black Sea (length 139 miles, width 3 miles). Their coordinates and details have been widely circulated among the international community. In the Mariupol area this corridor is fully operational. In the Odessa region it is the responsibility of the Ukrainian side to ensure the safety of vessels leaving ports and proceeding to the assembly area. Kiev avoids liaising with representatives of foreign states to which the vessels belong in order to ensure their safe passage to the assembly area.

The humanitarian corridor in the Black Sea has been open since 27 March 2022, therefore allegations regarding the “blockade” of the passage of Ukrainian vessels are baseless.

Russia has repeatedly called upon the international community, above all, the International Maritime Organisation, to use its influence over officials in Kiev and undertake measures aimed at de-blocking and ensuring safe departure of foreign vessels from ports of Ukraine.

5. Myth: Russia is weaponising grain stocks and reducing grain and fertilizer supplies in response to Western sanctions.

(Source: Speech by President of the European Commission Ursula von der Leyen at the World Economic Forum in Davos, 24 May 2022).

Fact: The Russian Federation as a responsible member of the global food market is committed to faithfully fulfilling its obligations under international contracts in terms of exports of agricultural commodities, fertilizers, energy resources and other critical products.

We are deeply concerned about a possible food crisis and are well aware of the importance of supplies of socially important commodities, including food, to the socio-economic development of countries in Asia, Africa, Latin America and the Middle East and the achievement of SDGs.

Russia expects to have a good wheat harvest this year, which will allow our country to offer 25 million tonnes of grain for export from 1 August 2022. Our capacity for exporting fertilizers from June to December 2022 will amount to at least 22 million tonnes (20% of global consumption over this period).

Since the launch of the special military operation Russia has continued to provide humanitarian assistance to countries in need through bilateral and multilateral channels. Via the UN World Food Programme Russian food aid was delivered to Lebanon, Tajikistan, Kyrgyzstan, Cuba, Yemen and Sudan. On a bilateral basis assistance was provided to Sudan and Cuba - 20,000 tonnes each.

Meanwhile, illegitimate unilateral restrictions imposed by the EU, the US and their satellites remain the main obstacle to normal export relations between Russia (and Belarus) and buyers of grain and fertilizers.

The sanctions regime imposed by Brussels, aimed at undermining the Russian economy, affects the fundamentals of foreign economic activities of Russian companies, including those in the agro-industrial sector, limiting their ability to produce fertilizers and agro-industrial products and restraining their export capacity not only to the EU, but also to third countries. The ongoing EU economic blockade of Crimea and Sevastopol, including restrictive measures against Crimean ports, is an additional factor that has a negative impact on global food security.

Against this background the European Union is bluntly using the theme of Russia's supposed "responsibility" for the deteriorating situation with global food security in order to induce certain third countries to align themselves with the anti-Russian policies of the West.

6. **Myth.** EU sanctions against Russia do not affect on food security, since the agricultural sector of the Russian economy is not the target of EU restrictions.

(Source: Blog post of EU High Representative for Foreign Affairs and Security Policy Josep Borrell «Food Insecurity: The Time to Act is Now», 7 April 2022)

Fact. To date, the EU, the US and their partners have imposed massive unilateral restrictive measures against Russia that are unprecedented in scope.

The EU has indeed avoided a direct and comprehensive ban on the import of Russian agricultural products. Moreover, despite prohibiting the import of certain types of Russian fertilizers, the EU has introduced exemptions to fulfill its own needs. The import of fertilizers from Russia into the EU this and the following seasons (until 9 July 2023) is permitted in an amount equal to the average annual volume of imports of these products (imports of potassium chloride are allowed in the amount of 837 570 tonnes, other restricted fertilizers - in the amount of 1 577 807 tonnes). EU Member States are also authorised to grant, at their own discretion, access to EU ports of vessels flying the Russian flag, as well as entry to the EU of Russian road carriers for the purposes of importing or transporting agricultural products, including fertilizers and wheat, that are not subject to restrictions.

However, the effect of such "exemptions" is largely illusory. What the EU fails to mention is that anti-Russian unilateral sanctions are still distinctly detrimental for key Russian producers and exporters of agricultural products. They affect directly or indirectly the export, financial and transport capabilities of Russia, including in the food sector. The ultimate goal of these actions is obvious - to undermine the Russian economy, including the agro-industrial complex.

The EU is deliberately creating a climate of uncertainty in its trade relations with the Russian Federation. Stringent measures are being introduced or proposed to police the proper implementation of the anti-Russian sanctions regime, including criminal liability for either circumventing or assisting in circumventing unilateral sanctions, which, according to instigators of these measures, should induce economic operators in EU Member States to terminate their cooperation with Russian partners. Consequently, cargo transports, as well financial and insurance services are seriously hindered and logistics chains are disrupted, also due to total customs inspection of all goods imported into the EU from Russia. Western financial and commercial entities, intimidated by the prospect of penalties for

violating the sanctions regime, are either delaying or frequently annulling their transactions.

Furthermore, individual restrictions have been imposed against the owners and chief executives of leading Russian producers and exporters of fertilizers - Uralchem, Eurochem, PhosAgro, Akron, constraining the ability of these companies to maintain normal trade relations with traditional foreign partners. The future of factories that belong to them in some EU Member States also hangs in the balance.

Evidently, the European Union is engaged in a deliberate campaign to obstruct the export of Russian food products and fertilizers, including to prevent Russia's access to third markets. Behind the smoke-screen of its habitual hypocritical rhetoric the EU is busy aggravating what is already a precarious situation in terms of global food security.

7. Myth: The Special Military Operation of the Armed Forces of the Russian Federation in Ukraine and Donbass has led to an unprecedented rise of energy prices

(Source: Statement by European Commissioner for Energy Kadri Simson, 8 March 2022).

Fact: As a result of a cold winter in 2020-2021, European underground gas storage (UGS) facilities were virtually empty by spring of 2021. For a long time the EU was delaying decisions to fill its UGSs, waiting for prices to drop. However, there was no seasonal drop in gas prices due to economic and technological difficulties of US LNG producers, a number of natural factors, as well as the gradual economic recovery and the subsequently increased demand for LNG in Asia, where additional supplies became diverted. Furthermore, EU renewable energy potential proved to be exaggerated (unfavorable weather conditions meant that wind turbines produced only half the intended energy).

As a result, by mid-2021 Europe was short of gas. At the end of 2021 European UGS sites were filled at minimum level of 72% (50.44% in Austria, 54.43% in the Netherlands and 64.57% in Germany). Launching the “Nord Stream 2” pipeline could have smoothed tension in the EU gas market, however due to pressure from the US and anti-Russian forces within the EU the pipeline never became operational.

The spike in gas prices was also driven by the systemic strategic mistakes of the European Commission, which has pursued the irrational policy of abandoning long-term gas contracts in favour of spot contracts (in September 2021 the price per 1000 cubic meter exceeded USD 1000 and reached the record high of USD 3600 in March). Meanwhile, according to experts, Russian pipeline gas in Q1 2022 would have been 40% cheaper for Europeans than spot prices. It is important to note, that, in line with the EU energy model, whatever the buying price of Russian gas, EU companies sell it to downstream to power generators and companies (and therefore to citizens) at spot prices, making super-profits. As a result, generating companies go bankrupt, energy shortages are preprogrammed, and, consequently, prices for regular consumers grow. Yet the EU authorities fail to explain this to citizens.

The fault also lies with the excessively liberal monetary policies of the EU and the US, as well as the enormous post-pandemic injections into Western economies. This has had the effect of spurring inflation and elevating commodity exchange prices. The aggressive implementation of the “European Green Deal” and the prioritization of climate agenda in general have resulted in the oil and gas sector becoming significantly underfunded.

Another key factor of high energy prices is the tide of unilateral Western sanctions as well as persistent speculations regarding possible new anti-Russian restrictive measures in the energy sphere, which have provoked negative expectations in the markets.

The freezing of Russian Central Bank’s foreign exchange reserves, restrictions against PJSC Gazprom’s foreign assets and other elements of the sanctions policy have forced Russian authorities to introduce mechanisms to guarantee that domestic suppliers receive payment for delivered gas from their foreign counterparts. From now on countries that impose illegal restrictive measures against Russia have to pay for gas in rubles. As of 18 May 2022, nearly half of the 54 importing companies from states, classified as unfriendly to Russia, have complied with these requirements. Those who reject them (Bulgaria, Denmark, the Netherlands, Poland and Finland) should stand ready to pay more for supplies from other sources.

Expectations by some EU countries that LNG would quickly substitute Russian pipeline gas are self-deceptive. Global LNG demand will exceed supply in 2022 (436 million tonnes vs. 410 million tonnes), new projects will not become operational until 2024, while current infrastructure will be unable to ramp up production by more than 10.6 million tonnes (15 billion cubic meters) per annum.

The European Commission in its “REPowerEU: Joint European action for more affordable, secure and sustainable energy” plan and its “Strategy for an EU external energy engagement” is calling for a rapid transition away from Russian energy resources towards alternative suppliers, renewable energy development, total energy savings and energy efficiency, yet fails to offer realistic solutions on the key issue of gas price reduction. Meanwhile, the EU is also attempting to constrain Russia’s abilities to access new markets, thus creating risks of an artificial energy shortage and uncertainty in global markets.

8. Myth: Russia is using energy supplies for political purposes. *(Source: Blog post “Europe’s energy security and EU-US cooperation” by the EU High Representative for Foreign Affairs and Security Policy Josep Borrell, 6 February 2022).*

Fact: In 2021 Russia accounted for 40% of EU natural gas, 27% of oil and 46% of coal imports. From the early days of gas supplies to Europe in the 1960s the USSR and, subsequently, the Russian Federation proceeded from the premise that energy cooperation should never become contaminated with politics. Following the escalation of anti-Russian rhetoric in some EU quarters in the 2000s we repeatedly urged the EU to refrain from politicizing energy cooperation, highlighting the mutually beneficial nature of this partnership which brings our economies closer and enhances security in Europe.

Heeding calls by the EU and seeking to increase mutually beneficial cooperation with our Western neighbours, Russia has over the past decades embarked on new domestic oil and gas projects while constructing pipelines for carrying these products to Europe. To this end the EU-Russia Energy Dialogue was inaugurated in 2000 and its internal well-developed composition established. The “EU-Russia Energy Cooperation until 2050” roadmap was adopted in 2013. Work was ongoing to ensure the convergence of energy standards and discuss the feasibility of coordinating energy strategies.

Even in the course of gas “conflicts” between Russia and Ukraine in 2005-2006, 2008-2009 and after 2014 Russia invariably demonstrated its reliability and guaranteed an uninterrupted energy supply in accordance with its obligations. At the Gas Exporting Countries Forum in Doha in February 2022 the Russian side reaffirmed its commitment to continue exporting natural gas to international markets, including to Europe.

By disseminating baseless claims about Russia's supposed plans to terminate hydrocarbon supplies to EU, our adversaries in the EU and across the ocean seek to pull Russia away from Europe, sever the ties that bind us, even in spite of the enormous damage this will cause to EU economies and its citizens. Unfounded allegations that Moscow is using energy supplies for political aims are part and parcel of the fact-twisting information warfare unleashed by the EU and the US, the latter seeking to increase its LNG exports to the EU.

There are simply no alternatives to Russian energy resources in the European market in the short term. Should their supplies be restricted, immense difficulties for the EU's economy and citizens will follow. Some EU capitals are well aware of the fact. Hence, amidst public calls to renounce Russian energy resources, some countries are in fact increasing natural gas shipments from Russia to fill their underground storage facilities.

Thus, it is the EU which, by imposing or planning to impose further unilateral sanctions against Russian energy supplies, is politicizing the energy sphere, attempting to use interdependences between energy consumers and suppliers as an instrument of political pressure, while damaging its own economy and the well-being of its citizens and aggravating what is already a precarious situation in the global energy markets. The decision of the European Council meeting on 30-31 May 2022 to partially ban the import of Russian oil and oil products demonstrates yet again that the EU has no intention of abandoning this wrong-headed practice, while turning a blind eye to the interests of the international community.